

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Švantnera a soudkyň JUDr. Evy Svobodové a JUDr. Gabriely Barančíkové ve věci

navrhovatelky: [osobní údaje navrhovatelky]

bytem [adresa]

zastoupena advokátkou JUDr. [jméno] [příjmení]

sídlem [adresa]

za

účasti: Bytové družstvo Bronzová 2013 - 2014, IČO 27616584

sídlem Bronzová 2014/9, 155 00 Praha 5 - Stodůlky

zastoupené advokátkou Mgr. [jméno] [příjmení]

sídlem [adresa]

o neplatnost usnesení členské schůze účastníka konané dne 16. 5. 2016, o odvolání navrhovatelky proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. března 2018, č. j. 81 Cm 66/2016-62

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se výroku III. potvrzuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Soud prvního stupně usnesením ze dne 7. 3. 2018, č. j. 81 Cm 66/2016-62, řízení o části návrhu, týkajícího se usnesení členské schůze Bytového družstva Bronzová 2013 - 2014, konané dne 16. 5. 2016, přijatého pod bodem 8, zastavil (výrok I.), návrh na vyslovení neplatnosti usnesení členské schůze Bytového družstva Bronzová 2013 - 2014, konané dne 16. 5. 2016, přijatého pod bodem 9, zamítl (výrok II.) a rozhodl, že navrhovatelka je povinna zaplatit Bytovému družstvu Bronzová 2013 - 2014 k rukám jeho právní zástupkyně na nákladech řízení částku 12 342 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení (výrok III.).

2. Soud prvního stupně odůvodnil výrok I. usnesení tak, že řízení částečně zastavil z důvodu částečného zpětvzetí návrhu navrhovatelkou v průběhu řízení. Pokud jde o zamítavý výrok II., dovodil, že rozhodnutí členské schůze v bodě 9 programu bylo věcně správné a soud v jeho postupu neshledal rozpor s právními normami ani se stanovami družstva. Jestliže členská schůze požadavkům navrhovatelky a jiného člena družstva nevyhověla, není takový postup v rozporu s dobrými mravy, ale jde o uplatnění principu družstevní demokracie. Bylo na navrhovatelce, aby přesvědčila ostatní členy družstva o potřebě jí navrhovaných opatření, což se jí zřejmě nepodařilo, možná i proto, že se členská schůze vůbec nezúčastnila. O nákladech řízení rozhodl dle § 142 odst. 1 o. s. ř. a úspěšnému účastníkovi přiznal náklady řízení, které mu v řízení vznikly.

3. Proti tomuto usnesení, a to pouze do výroku III. o náhradě nákladů řízení, podala navrhovatelka v zákonem stanovené lhůtě v souladu s ustanovením § 204 odst. 1 o. s. ř. odvolání. Poukazovala na to, že rozhodnutí soudu prvního stupně spočívá na neúplném skutkové zjištění a nesprávném právním posouzení věci. Uvedla, že je starobní důchodkyně s plným důchodem ve výši 9 940 Kč měsíčně. Dále poukazovala na to, že má zdravotní problémy, a že v průběhu řízení byla její sociální

situace zohledněna a rozhodnutím odvolacího soudu jí bylo přiznáno osvobození od soudních poplatků ve výši 80%. Navrhla proto, aby odvolací soud změnil napadený výrok III. tak, že v souladu s § 150 o. s. ř. účastníkovi náhradu nákladů řízení nepřizná.

4. Účastník se k odvolání navrhovatelky nevyjádřil.

5. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal usnesení soudu prvního stupně v napadeném výroku III. o náhradě nákladů řízení v souladu s § 212 věta první, § 212a odst. 1 a 6 a § 214 odst. 2 písm. e) o. s. ř. a dospěl k závěru, že odvolání navrhovatelky není důvodné. Předmětem přezkumného řízení se nestaly výroky I. a II., které nebyly odvoláním účastníků napadeny a v souladu s § 206 odst. 2 a 3 o. s. ř. již dříve samostatně nabyly právní moci.

6. Odvolací soud z obsahu spisu zjistil, že navrhovatelka se návrhem podaným k soudu dne 16. 8. 2016 domáhala určení neplatnosti usnesení členské schůze účastníka konané dne [datum] přijatých pod body 8 a 9 programu, a to z důvodů, které blíže v návrhu a ve vyjádření ze dne 18. 5. 2017 popsala.

7. Podle § 142 odst. 1 o. s. ř. účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl.

8. Podle § 146 odst. 2 věta první o. s. ř. jestliže některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady.

9. Podle § 150 o. s. ř. jsou-li tu důvody hodné zvláštního zřetele, nemusí soud výjimečně náhradu nákladů řízení zcela nebo zčásti přiznat.

10. Odvolací soud se zcela ztotožňuje se soudem prvního stupně v názoru, že s ohledem na výsledek sporu, je na místě, aby v řízení procesně zcela neúspěšná navrhovatelka byla uznána povinnou hradit náklady řízení procesně zcela úspěšnému účastníkovi, jež mu v souvislosti s jeho obranou vznikly. Pouze pro úplnost odvolací soud doplňuje, že problematiku náhrady nákladů řízení je třeba v dané věci posuzovat jednak z pohledu § 146 odst. 2 věta první (výrok I. napadeného usnesení), když k částečnému zastavení řízení došlo v důsledku procesního zavinění navrhovatelky, která bez vážného důvodu vzala před vyhlášením meritorního rozhodnutí návrh v části zpět. Pokud jde o výrok II., ten byl posouzen soudem prvního stupně správně v souladu s § 142 odst. 1 o. s. ř., když účastník byl i v této části řízení zcela úspěšný. Pokud se jedná o výši nákladů řízení, ty byly soudem prvního stupně stanoveny zcela správně a odvolací soud na odstavce týkající se odůvodnění těchto nákladů s ohledem na zásadu ekonomie řízení odkazuje.

11. Odvolací soud ještě zkoumal, zda u navrhovatelky neexistují důvody hodné zvláštního zřetele pro postup dle ustanovení § 150 o. s. ř., tedy nepřiznání náhrady nákladů řízení procesně zcela úspěšnému účastníkovi. Dovodil však, že zmírňující procesní ustanovení nelze použít, neboť z prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a dalších listin, které navrhovatelka do spisu založila, lze dospět k závěru, že jmenovaná pobírá starobní důchod ve výši 9 940 Kč měsíčně. Nelze přehlédnout ani to, že náklady řízení nejsou tak vysoké, aby mohly zásadním způsobem ohrozit sociální jistoty navrhovatelky, která se případně může s účastníkem domluvit na povolení splátek. Na druhé straně nepřiznání těchto nákladů účastníkovi by bylo neúměrnou tvrdostí, když i on musel vynaložit finanční prostředky na svoji procesní obranu. Soud prvního stupně rozhodl v souladu s pravidly, jimiž se rozhodování o nákladech řízení řídí. Navrhovatelka si musela být od počátku vědoma, že v případě neúspěchu ve věci jí bude stíhat tato povinnost.

12. Citované ustanovení § 150 neslouží ke zmírňování či odstranění majetkových rozdílů mezi stranami (I. ÚS 2862/07), má sloužit k dosažení spravedlnosti, pokud jde o vedení soudního řízení a jeho výsledek (II. ÚS 237/05, případně NS 29 Cdo 2438/2013). Je zřejmé, že okolnosti hodné zvláštního zřetele, kdy soud nemusí výjimečně náhradu nákladů řízení přiznat, nelze spatřovat

pouze v tom, že by jejich přiznání přivodilo navrhovatelce větší újmu, než účastníkovi. To platí tím spíše v souzené věci, kdy soud žalobě nevyhověl proto, že požadavek navrhovatelky nebyl důvodný a žaloba byla částečně vzata zpět.

13. V této souvislosti odvolací soud ještě zmiňuje nález Ústavního soudu ze dne 14. 4. 2010, sp. zn. III. ÚS 3448/10, v němž je uvedeno: Závěr soudu o tom, zda tu jsou či nikoli "důvody hodné zvláštního zřetele" (§ 150 o. s. ř.) musí vycházet z posouzení všech okolností konkrétní věci; nejde přitom o libovůli soudu, ale o pečlivé posouzení všech rozhodných hledisek. Jimi jsou - doktrinálně i judikatorně nezpochybnitelně - majetkové, sociální a osobní poměry v řízení neúspěšného účastníka řízení (§ 142 odst. 1 o. s. ř.), jakož i jejich poměření s poměry účastníka úspěšného, a stejně tak i tzv. okolnosti případu, tj. ty, jež identifikují uplatněný nárok, zejména z pohledu jeho skutkové i právní složitosti, procesní chování stran, důvody neúspěchu strany náhradově povinné a případně i konkrétní okolnosti další.

14. Pro úplnost odvolací ještě poukazuje na odůvodnění napadeného usnesení, v němž soud prvního stupně uvedl, že důvodem navrhovatelky pro požadavek na instalaci dálkového otevírání domovních dveří, byly její zdravotní obtíže, vyžadující stálou lékařskou péči, a obava, že v případě komplikací by se záchranná služba nemohla do domu družstva dostat, čímž by došlo k ohrožení jejího života. Otevírání dálkovým způsobem proto považovala za nepostradatelné. Navrhovatelka však, jak sama uvedla, žije ve společné domácnosti s další osobou, [jméno] [příjmení], který, jí poskytuje asistenční služby. Navrhovatelka má také nepochybně i další možnosti (za situace kdy je sama doma - poznámka odvolacího soudu), jak zajistit zdravotní zásah v případě krizové situace (například využitím připojení na Tísňovou péči Areion, kterou nabízí Městská část Praha 13).

15. S ohledem na shora uvedené důvody postupoval odvolací soud v souladu s § 219 o. s. ř. a napadený výrok usnesení soudu prvního stupně III. jako správný potvrdil.

16. O náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodl odvolací soud v souladu s § 224 odst. 1, § 142 odst. 1 a § 151 odst. 1 o. s. ř. za situace, kdy v odvolacím řízení procesně zcela úspěšnému účastníkovi žádné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. h/ o. s. ř.).

Praha 17. května 2018

JUDr. František Švantner
předseda senátu